EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 22.2.2021
COM(2021) 75 final

ZPRÁVA KOMISE

EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o výkonu pravomoci přijímat akty v přenesené pravomoci svěřené Komisi podle nařízení (EU) 2019/125 ze dne 16. ledna 2019 o obchodování s některým zbožím, které by mohlo být použito pro trest smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání

1. SOUVISLOSTI

Cílem nařízení (EU) 2019/125[1] je zabránit jednak trestu smrti, jednak mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání v zemích mimo EU prostřednictvím zákazu nebo omezení obchodu s některým zbožím. Nařízení rozlišuje mezi zbožím, které:

- je ze své podstaty protiprávní a nemělo by s ním být obchodováno vůbec (příloha II), nebo
- může mít oprávněná použití, jako jsou prostředky pro vymáhání práva (příloha III) nebo zboží pro terapeutické použití (příloha IV).

Obchod s tímto zbožím podléhá určitým omezením. Nařízení obsahuje především tato ustanovení:

i. zakazuje dovoz zboží uvedeného v příloze II, které nemá jiné praktické využití než k výkonu trestu smrti, mučení nebo jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, do EU, jeho vývoz z EU či jeho tranzit přes EU. Rovněž je zakázáno poskytování jakékoli technické pomoci v souvislosti s takovým zbožím, zejména poskytování školení ohledně toho, jak je používat. Zakazuje se rovněž reklama na takové zboží v tištěných médiích nebo na internetu nebo reklamní čas v televizi či v rádiu, jakož i vystavování nebo nabízení k prodeji na výstavách nebo veletrzích;
ii. pro zboží uvedené v příloze III, které by mohlo být použito za účelem mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, ale které může mít také jiná oprávněná použití (vymáhání práva), stanoví požadavek předchozího vývozního povolení, které se vydává případ od případu. Předchozí vývozní povolení je vyžadováno také pro poskytování technické pomoci nebo zprostředkovatelských služeb v souvislosti s touto kategorií zboží;
iii. reguluje obchodování se zbožím – chemickými látkami nebo farmaceutickými látkami (příloha IV), které by mohlo být použito pro trest smrti (například výrobky, které by mohly být použity k popravě lidí injekční aplikací smrtelné dávky).

Příloha I nařízení uvádí seznam orgánů členských států, které jsou v souladu s článkem 20 nařízení oprávněny rozhodovat ohledně žádosti o povolení nebo zakázat určitému vývozci používání všeobecného vývozního povolení Unie. Seznamy zakázaného a kontrolovaného zboží jsou uvedeny v přílohách II, III a IV nařízení. Příloha V pojednává o všeobecném vývozním povolení Unie (část 1 se týká „Zboží“, část 2 se týká „Míst určení“).

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD

V souladu s článkem 29 nařízení (EU) 2019/125 je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem změny příloh I, II, III, IV, V, VI VII, VIII a IX nařízení[2]. Tato zpráva je vyžadována podle čl. 29 odst. 2 nařízení (EU) 2019/125. Podle uvedeného

[1] Nařízení (EU) 2019/125 ze dne 16. ledna 2019 o obchodování s některým zbožím, které by mohlo být použito pro trest smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání (Úř. věst. L 30, 31.1.2019, s. 1).

[2] Příloha VI uvádí seznam území členských států uvedených v čl. 11 odst. 2. Příloha VII obsahuje tiskopis vývozního nebo dovozního povolení podle čl. 21 odst. 1. Příloha VIII obsahuje tiskopis povolení k poskytování zprostředkovatelských služeb podle čl. 21 odst. 1. Příloha IX obsahuje tiskopis povolení k poskytování technické pomoci podle čl. 21 odst. 1.

článku je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci na dobu pěti let od 16. prosince 2016 a Komise je povinna vypracovat zprávu zprávu o přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období.

3. VÝKON PŘENESENÉ PRAVOMOCI

Od roku 2016, kdy byla Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci[3], využila Komise této pravomoci třikrát, jak je uvedeno níže:

a) NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2018/181 ze dne 18. října 2017[4] změnilo přílohu V doplněním Dominikánské republiky, Svatého Tomáše a Princova ostrova a Toga na seznam míst určení, na něž se vztahuje všeobecné vývozní povolení Unie[5]. Vstoupilo v platnost 14. února 2018, prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

b) NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2020/621 ze dne 18. února 2020[6] změnilo přílohu I (aktualizací položek u několika příslušných orgánů) a přílohu V (doplněním Gambie a Madagaskaru na seznam míst určení, na něž se vztahuje všeobecné vývozní povolení Unie). Vstoupilo v platnost dvacátým dnem (27. května 2020) po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

c) NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2021/139 ze dne 4. prosince 2020[7] změnilo odkaz na Spojené království v příloze I nařízení. Změnilo rovněž přílohu V doplněním Spojeného království na seznam míst určení, na něž se vztahuje všeobecné vývozní povolení Unie. Vstoupilo v platnost pátým dnem (13. února 2021) po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Před přijetím výše uvedených aktů v přenesené pravomoci Komise v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů[8] vedla konzultace s odborníky z koordinační skupiny proti mučení jmenovanými jednotlivými členskými státy.

4. ZÁVĚR

Tato zpráva naplňuje požadavek na vypracování zprávy podle čl. 29 odst. 2 nařízení (EU) 2019/125. Komise vyzývá Evropský parlament a Radu, aby tuto zprávu vzaly na vědomí.

[3] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2134 ze dne 23. listopadu 2016, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1236/2005 o obchodování s některým zbožím, které by mohlo být použito pro trest smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání (Úř. věst. L 338, 13.12.2016, s. 1).
[4] Úř. věst. L 40, 13.2.2018, s. 1.
[5] „Všeobecné vývozní povolení Unie“ je povolení k vývozu, které platí pro chemické látky, jež by mohly být použity k popravě injekční aplikací smrtelné dávky (příloha IV nařízení). Používá se, když se toto zboží / chemické látky vyvážejí do zemí, které zrušily trest smrti za všechny trestné činy a toto zrušení potvrdily formou mezinárodního závazku. U zemí, které nejsou členy Rady Evropy, uvedený seznam obsahuje země, které zrušily trest smrti za všechny trestné činy, avšak rovněž bez výhrad ratifikovaly druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech.
[6] Úř. věst. 144, 7.5.2020, s. 1.
[7] Úř. věst. L 43, 8.2.2021, s. 5.
[8] Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

Komise se domnívá, že zmocnění k přijímání aktů v přenesené pravomoci uvedených v článcích 24 a 29 nařízení (EU) 2019/125 je zapotřebí prodloužit o dalších pět let. Toto prodloužení je nezbytné mimo jiné k tomu, aby bylo možné reagovat v případech, kdy je vyvinuto nové zboží, které by mohlo být použito pro trest smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání, nebo pokud jedna nebo více třetích zemí splní požadavky na použití všeobecného vývozního povolení Unie nebo poruší mezinárodní závazek zrušit trest smrti za všechny trestné činy nebo pokud dojde ke změně údajů týkajících se příslušných orgánů.

V čl. 29 odst. 2 nařízení se stanoví, že přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.